

Teremtés – Visszavezetés

Bukásáért minden lény egyformán felelős volt. Nem kényszerítette őket az Ellenfél akarata, hogy lázadjanak fel Ellenem, hanem ezt minden lény önmagától tette. De követői fölött is uralkodott ez a hatalom. *Ezt a hatalmat tulajdonítottam el*, amikor létrehoztam a Teremtést, hogy az elbukás által tevékenységre képtelenné lett erőnek más irányú tevékenységet adjak. 9006.

A lények Tőlem való elfordulása hozta létre a szellemi szubsztancia elkeményedését. Ez a megkeményedett szubsztancia mindaddig Ellenfelem tulajdona, amíg az újból át nem szellemül. De ez nem gátolt meg, hogy *a szellemi fölötti hatalmát* el ne ragadjam, és át ne alakítsam mindenfajta teremtett dologgá azzal a céllal, hogy a szellemi végérvényesen, önként elforduljon tőle, és visszatérjen Hozzám. 8613.

A szeretetemet visszautasító szellemi lények képtelen lettek a tevékenységre. De mert a lény Belőlem kisugárzott *erő* – az erő pedig nem tud tétlen maradni – ezért másképpen kellett hatást gyakorolnia. Ez azzal vált lehetővé, hogy ez az erő *Teremtéssé* lett alakítva, és most az Én akaratomnak megfelelően kellett tevékenykednie. 8459.

A Teremtés létrehozásával elvettem Ellenfelemtől az elbukott szellemi lényeket, és a Magam szolgálatára állítottam őket. A Teremtés minden egyes dolga számára *természettörvényt* rendeltem, amit az elbukottaknak szükségszerűen teljesíteniök kellett. Ezáltal szolgálatot teljesítettek kényszerűségből. Így szereztek maguknak egy gyenge kis életet, ami mindig magasabb fokú tevékenységre tette képessé őket. 6930.

Teremtésem minden műve az egykor elbukott szellemi megmentésére, visszavezetésére keletkezett. Az egész Teremtés-mű túlságosan is nagy szeretetemet fejezi ki, mert épp azok számára készült, akik nekem ellenálltak, tehát akik szeretetemet visszautasították. Mégis ez az *ellenálló szellemi* indított arra, hogy teremtési műveket hozzak létre, amelyek azt célozzák, hogy feladva ellenállásukat, ismét visszatérjenek Hozzám. 8613.

A bukott szellemit kivettem Ellenfelem hatalmából. Annak hatalmából, aki egykor elbukatta, és akit egykor szabadon követett. Önként követte, s ezzel az övé lett. A bukott szellemit a szeretet-erőm az anyagba zárta, s ezzel megfosztottam Ellenfelemt a szellemi fölötti minden hatalmától. 8613.

Az anyagba zárt bukott szellemi csak az Én törvényem alatt állt. Ekkor már nem volt szabad, mert *magá tékozolta el szabadságát*. Önmaga miatt került törvényeim alá, ahol viszont szolgálnia kellett megkötött állapotban. Az egész Teremtés az elbukott, szerencsétlen teremtményeim iránti szeretetem műve, akik nagy kínban teszik meg a visszautat a Teremtésben. 8613.

A Tőlem eltávozott szellem szeretetemet visszautasította, önmagában megmerevedett, képtelen volt minden tevékenységre. Ekkor akaratom megszámlálhatatlan részecskére bontotta, és *szeretetem erejével beborítva* a legkülönbözőbb formájú teremtményekké lettek. Olyan teremtményekké, amely a szellemit – ha minimális kicsiségű –, de mégis akaratom szerinti tevékenységre indította. 7871.

A Belőlem indult lénynek, a szilárd anyagba való száműzetés alatt *nem volt én-tudata*, felelőssége sem volt, mert a muszáj-törvény alatt élt. Mint valami lényyszerű elevenítette meg a Föld dolgait, csak mint az egykor öntudattal bíró lénynek egy részecskéje ment át a teremtés dolgain. Végbevitte amit rendeltem neki, és ösztönösen cselekedett. Szellemi intelligenciák kormányozták, és a neki rendelt tevékenységet azok befolyása alatt végezte. 7413.

A bukott lény egy más megformálásban, a muszáj-törvény alatt *szolgáló tevékenységet folytat* és azért, hogy lassan magasabbra jusson, most megkötött állapotban, keresztül megy a Teremtés dolgain. A lényt, akit a legtökéletesebbre teremttem, mint képmásomat, önálló egyedként helyeztem ki Magamból. Neki, a visszatérés útját járva vég nélküli, hosszú idő alatt kell visszaalakulnia azzá, aki az őскеzdetben volt. 8459.

Az egész Teremtés *lényszerű szellemiből áll*, és ezt magában rejt. Ezek most járják a fejlődés útját a magasba, hogy egykor ismét azzá legyenek, akik kezdetben voltak: szabad, éntudatú lények, akiknek világosságuk és erejük volt, hogy tevékenykedjenek, mert ez volt a rendeltetésük, amikor szeretetem erejével megteremttem őket. 8252.

Szeretetem befogta a teremtményeket, azaz hatalmam és bölcsességem megszámlálhatatlan részecskére *oldotta* a lényeket, majd szeretetem ereje *beburkolta*, így az egykor lényként kisugárzott erőt a természet dolgaivá *formálva*, bölcsességem új rendeltetést adott nekik. A formák magukban rejtik az egykor elbukott részecskéket, akik a Teremtés dolgaiban szolgálnak a muszáj-törvény szerint. 8613.

Az egykor Tőlem kisugárzott erő nem maradhat örökké tevékenység nélkül, ám ha ellenem való tevékenységre használják, akkor Magam akadályozom meg hatékonyságát. Ezért az egykor tökéletes lényként kisugárzott teremtményeket feloldottam kicsi és még kisebb *erőszikrákká*, amelyek *akaratom* szerint tevékenyek. 8283.

A teremtés minden művének egyedül az a célja, hogy *szellemi* rejtőzködjön benne, amelynek elő van írva a Hozzám való felemelkedés. Akaratom által el is éri ezt a lassú felfelé fejlődést, mert szolgál (még ha muszáj-törvény alapján is) és a *szolgálat által* mindig megváltódik az adott formából. De örökkévalóságok múlnak még el, míg az utolsó szellemi lény is összegyűjti minden szellemi részecskéjét. 7699.

A magasba jutás menetét éppúgy fokonként kell megtenni, ahogy a mélybejutás történt. Az ellenállást lassan fel kell adni, és nem lehet erőszakkal megtörni. Ez viszont számtalan formában való éleést követel, a kő-, a növény- és állatvilágon át fel az emberig. A külső forma minden cseréje az *ellenállást csökkenti*, mert a lény a muszáj-törvényben *szolgálatot teljesít*, és ez mindig könnyebb formát hoz neki. 7571.

A bűnössé vált lénynek nem lehetett odaajándékozni az életet, azt szolgálattal kellett megszerezniük. A lény a maga szabad akaratából *soha nem szolgált volna*, mert ebben Ellenfelem megakadályozná, hiszen a lény egykor őt követte a mélybe. De a halál állapotában sem maradhatott mindörökké, lehetőséget kellett adni neki, hogy *élethez jusson*. 6930.

Már végtelenül hosszú idő óta tartózkodtok a Földön, akár örökkévalóságnak is mondhatnátok. Rajta a hosszú utat nem úgy tettétek meg, mint *éntudatú őszellem*, hanem mint egy *igen parányi részecske*. A cél az volt, hogy visszakerüljete abba az őállapotba, amelyben kezdetben voltatok. 8945.

A visszatérés első lépése, ha elismeritek magatokat *isten teremtménynek*. Egykor nem akartatok elismerni örök Isteneteknek és Teremtőtöknek, és ez volt a bukásotok! A *gőg* volt, amely elhittette veletek, hogy a hozzátok vezetett erőmet nélkülözni tudjátok, és így ez lett egész nyomorult állapototoknak az oka. 8401.

Az állat a fejlődésben már messze előrehaladt forma, de amíg az utolsót, az emberi formát magára nem veszi, mindig a muszáj-törvény alatt áll. Akármennyire is intelligensnek látszik egy állat,

önmaga fölött még nem rendelkezik szabadon. Én-tudatát még nem nyerte vissza, és a testetöltés utolsó fokát még nem érte el. 7413.

A végtelenül hosszú idő alatt a legkisebb lélekrészecskékre feloldott összellemek a Teremtés megszámlálhatatlan művén mentek át (mint annak része), hogy egyre magasabbra fejlődjenek. *A megmerevedett szellemi lassan megéledt.* Végtelenül hosszú vissza-utat tett meg a muszáj-törvény jegyében, azaz a Teremtés-mű elérte azt a célt és rendeltetést, amit kijelöltem. 8235.

Minden, egykor Belőlem kisugárzott lényyszerű, *Istenből sugárzó erő* volt és ez az erő tevékeny akart lenni. Az a lényyszerű azonban, aki Ellenfelemhez csatlakozott, tiltakozott Isten szeretetének erősugárzása ellen, pedig az kell az élethez, tehát a lény tevékenységéhez. Ezért estek a halál állapotába. 6930.

A visszatérés ideje alatt mint valami lényyszerű elevenítettétek meg a Föld dolgait. De a lényyszerű maga nem volt tudatos, mert csak mint az egykor öntudattal bíró lény *egy részecskéje* ment át a teremtés dolgain. Csak miután ismét minden részecske összegyűlt, tudott a lény emberré testesülni, és ekkor én-tudata is újra megjelent, mivel most feladatot kellett teljesíteni. 7413.

A teremtésekbe bezárt szellemi lénytől a szabad akarat el van véve, *továbbfejlődésüknek Istentől akart menete van.* A kötött szellemi lény valamiféle formában szolgálatot teljesít, és ezáltal lassan kiérlelődik. De amint a szellemi lény az ember-formába jutva a Földön ismét szabad akarata birtokában van, ekkor a felfelé irányuló törekvés helyett lefelé is haladhat, vagyis fejlődés nélkül maradhat. 7942.

A teremtés minden dolgában van lélekrészecske, legyen az szilárd anyag, növény vagy állatvilág. Ezekből kikerülve megint egyesülést keresnek, hogy aztán egy új külső formában - amely mindig jobban és jobban hasonlít az emberhez -, egy egész képezzenek. Végtelenül sok idő elfut, amíg az egész teremtésen végigjárva összetalálkozik a sok lélekrészecske, hogy már mint emberi lélek, külső formát kaphasson. 5198.

A Föld kialakulásához végtelen sok idő kellett, hogy élőlények lakhassanak rajta, ezek szintén végtelen sok idő alatt alkalmassá tették, hogy az emberek számára mint utolsó kiképzőhely szolgálhasson. De az emberi lélek minden részecskéjével keresztül ment ezeken a teremtéseken. 7942.

Amint az emberi testet *természetes oszlásában megakadályozzák* – amennyiben égetéssel, vagy egyéb kémiai úton a széthullási folyamatot meggyorsítják –, úgy a benne lévő szellemieknek messzemenően kínosabb úton kell járniuk, mert ezek az eljárások az isteni rend ellen vannak. Az ilyen eljárás az ember részéről önhatalmú, amely nem egyezik meg az isteni akarattal. 1899.

Ahol nincs szellemi törekvés, ott az anyag "összehalmozódik", mert ragaszkodnak hozzá. Nem engedik szolgálni, és ebben az anyagban meghosszabbodik a kötöttség állapota. De éppígy meg is rövidülhet, ha az ember nem törekszik a javak tárolására, és ha a szellemi állandóan szolgál abban a kevésben, amije van az embernek. 8573.

A valamikor kisugárzott erő visszavonhatatlanul visszatér Hozzám. Ami körülöttetek van, az a legkülönfélébb szellemi fokon áll. A teremtés oka és célja, hogy a *szellemit kiérlelődésre vigye*, mert mélységbe zuhanásakor lényét teljesen a visszájára fordította. Most tisztulási folyamattal mennek át az egész teremtésen, és újból istenivé válnak. 8012.

